

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Για τον Barack Obama

Τώρα που η επιτυχημένη προεδρία του Αμερικανού προέδρου Barack Obama οδεύει προς το τέλος της, τώρα επιστρέφω ξανά σε παλαιότερα ενδεικτικά κείμενά μου στο προσωπικό μου ιστολόγιο endeaneos, πριν χρόνια, όταν παρακολουθούσα και όταν προσπαθούσα να ερμηνεύσω την έλευση του Ομπάμα στο πολιτικό προσκήνιο των Η.Π.Α.

1. The politics of possibility (Posted 26th August 2008)

Δε γνωρίζω, κανένας δε γνωρίζει αυτή τη στιγμή, αν ο Barack Obama θα είναι ο επόμενος πρόεδρος των Η.Π.Α.

Κανένας δε γνωρίζει, ίσως ούτε και ο ίδιος ο Obama, τι θα μπορέσει να κάνει ως πρόεδρος, σε περίπτωση που εκλεγεί.

Όμως, αυτό που γνωρίζω είναι ότι.

Τη στιγμή που η πολιτική και οι πολιτικοί και με δική τους ευθύνη σε πολλές περιπτώσεις, πυροβολούνται, ακρωτηριάζονται, απαξιώνονται από τον κάθε «τυχήραστο» στην Ελλάδα.

Την ίδια ακριβώς στιγμή, στο Denver των Ηνωμένων Πολιτειών, στο Συνέδριο του Δημοκρατικού Κόμματος, λέγονται, ακούγονται, συμβαίνουν ωραία και ελπιδοφόρα πράγματα, για το «μέσο» πολίτη αυτής της μεγάλης χώρας της Δύσης.

Αυτές τις μέρες στο Denver, όλους αυτούς τους προεκλογικούς μήνες στις Η.Π.Α., με την υποψηφιότητα Obama, αναδύονται ξανά στον αμερικανικό ορίζοντα όνειρα και ελπίδες για μια καλύτερη ζωή και για έναν καλύτερο κόσμο, που ξαναμπαινει στο «κυνήγι» της προσωπικής και της συλλογικής ευτυχίας και ολοκλήρωσης.

Με όχημα την πολιτική συμμετοχή και δράση. Με σημαία την ελπίδα. Με μέσο τη διάθεση των απλών πολιτών να στρατευτούν στον αγώνα τον καλό.

Μια επίσκεψη στις σχετικές αναρτήσεις και στα σχετικά video των αμερικανικών ΜΜΕ στο διαδίκτυο, μας βοηθάει αρκετά, να κατανοήσουμε τι ακριβώς γίνεται αυτές τις μέρες στο Denver και στις υπόλοιπες Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Κι αυτήν την ελπίδα, αυτήν την αγωνιστικότητα, αυτήν την πίστη των απλών πολιτών των ΗΠΑ, στις δυνατότητες που δίνει η πολιτική συμμετοχή να γίνει πραγματικότητα το αμερικανικό όνειρο, τη χρειαζόμαστε κι εμείς σήμερα όσο ποτέ άλλοτε στο δικό μας μικρόκοσμο, στο δικό μας τόπο.

2. Once Upon a Time in America (Posted 5th November 2008)

Μεγάλη μέρα η 4η Νοέμβρη 2008, για την ιστορία και την πολύμορφη κοινωνία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Σημαντική μέρα για την ολιγαρχική δημοκρατία αυτής της προβληματικής ηγετίδας δύναμης της Δύσης, η εκλογή του πρώτου της μισοαφροαμερικανού Προέδρου, του Barack Obama.

Ανεξάρτητα από το τι τελικά θελήσει ή μπορέσει να επιτύχει, ως Πρόεδρος των Η.Π.Α.

Ανεξάρτητα από τους συστημικούς συμβιβασμούς



που έχει ήδη κάνει στην πολιτική του διαδρομή ο Obama, ή που πιθανώς θα χρειαστεί ή θα θελήσει να κάνει στο μέλλον.

Ψυχανάλυση και βίωμα, υπόθεση ιδεών και αξιών, υπόθεση συστημάτων, υπόθεση κινημάτων και ανθρώπων, πρωταγωνιστών και μαζών η πολιτική.

Κινητήρια δύναμη στην ιστορία της ανθρωπότητας οι ελπίδες των στρατευμένων μαζών, οι ουρές στις κάλπες των Ηνωμένων Πολιτειών, τα πλήθη των προεκλογικών συγκεντρώσεων του Obama.

Η εκλογική νίκη του Barack Obama, είναι συν τοις άλλοις και μια δικαίωση για όσους και όσες πιστεύουν στις δυνατότητες της πολιτικής της ελπίδας, αυτό που στα αγγλικά αποκαλείται the politics of hope.

Η εκλογή Obama, δικαιώνει επίσης όσους και όσες πιστεύουν στις δυνατότητες που προσφέρει η θεσμική πολιτική συμμετοχή για πολιτική αλλαγή όταν.

Η θεσμική πολιτική ασκείται και με κινηματικούς όρους.

Για αυτό, έστω και αν διανύουμε μια ιδιαίτερα δύσκολη -οικονομικά και κοινωνικά-περίοδο στις ΗΠΑ, αλλά και διεθνώς, εγώ ακούω ξανά την Αμερική του Walt Whitman να τραγουδάει.

«Ακούω την Αμερική να τραγουδάει. / Τους μπχανικούς. / Τον ξυλουργό. / Το βαρκάρη. / Τον τσαγκά-

ρη. / Τον ξυλοκόπο. / Το νόστιμο τραγούδι της μπτέρας ή της νεαρής συζύγου στη δουλειά της, ή του κοριτσιού που γαζώνει ή πλένει. / Ο καθένας τραγουδάει για ότι του ανήκει ή της ανήκει και για τίποτα άλλο.».

Όσο για μας εδώ, στη δική μας μικρή και εσωστρεφή Δανιμαρκία.

Ας μην αφήνουμε τα προσωπικά και τα συλλογικά μας όνειρα εκτός πολιτικής ή. Στη βορά των βαρβάρων.

3. Εικόνες του πατέρα μου (Posted 21 November 2008)

Επειδή η πολιτική είναι συν τοις άλλοις και ψυχανάλυση.

Επειδή οι προσωπικές διαδρομές «σημαδεύουν» τους ανθρώπους.

Επειδή οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εξακολουθούν να είναι η ηγετίδα δύναμη της Δύσης.

Επειδή ο Obama στα χρόνια της νιότης του αποπρήραθη να γράψει και ποίηση.

Ένα από τα βιβλία που ίσως αξίζει να διαβάσετε αυτές τις γιορτές, είναι το πρώτο βιβλίο του νεοεκλεγμένου Προέδρου των ΗΠΑ Barack Obama, το «Dreams from My Father», που στην ελληνική αγορά κυκλοφόρησε λίγες μέρες πριν από τις αμερικανικές εκλογές από την Κ.ΑΔΑΜ ΕΚΔΟΤΙΚΗ, με τον τίτλο «Εικόνες του Πατέρα μου».

Με λάθη η ελληνική έκδοση του βιβλίου, π.χ. ο organizer μεταφράζεται ως διοργανωτής αντί για οργανωτής και ο θρυλικός μαύρος πυγμάχος Joe Louis αναφέρεται ως αθλητής του καράτε.

Όμως. Ακόμα και έτσι στα ελληνικά.

Αξίζει να διαβαστεί αυτό το καλογραμμένο βιβλίο του Obama, που κυκλοφόρησε στα μέσα της δεκαετίας του 1990 και γνώρισε την εκδοτική επιτυχία κυρίως στην επανέκδοσή του, με αφορμή την υποψηφιότητα και την εκλογή του Ομπάμα στην Αμερικανική Γερουσία το 2004.

«Dreams from My Father»...

Ένα βιβλίο για όσους και όσες «πλάθονται» ως άτομα από τη φυσική απουσία, αλλά ταυτόχρονα και από τη νοητική αναδημιουργία-παρουσία των δικών τους ανθρώπων.

«Εικόνες του πατέρα μου».

Μια αυτοβιογραφική ανάπλαση της ζωής ενός ανθρώπου των πολιτισμικών, των γλωσσικών, των εθνοτικών και άλλων συνόρων, που «έτυχε» να εκλεγεί και πρόεδρος των ΗΠΑ.

«Dreams from My Father».

Ένα βιβλίο για το οποίο δεξιοί αρθρογράφοι και λιβελογράφοι, λίγο πριν τις προεδρικές εκλογές αυτού του Νοέμβρη, κατηγορήσαν τον Obama πως αληθινός συγγραφέας του δεν είναι ο ίδιος, αλλά ο ριζοσπάστης της δεκαετίας του 1960 και πανεπιστημιακός σήμερα Bill Ayers.

